

**ASPECTE NOI PRIVIND CONTABILITATEA ȘI IMPOZITAREA COSTURILOR
ULTERIOARE AFERENTE MIJLOACELOR FIXE ÎNCHIRIATE**

**NEW ASPECTS REGARDING ACCOUNTING AND TAXATION OF SUBSEQUENT
COSTS LEASED FIXED ASSETS**

NEDERIȚA Alexandru

Academia de Studii Economice din Moldova, Republica Moldova

E-mail: nederita.alexandru@ase.md

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9980-8808>

Abstract. This study investigates the main problematic aspects of accounting and taxation of subsequent costs related to fixed assets received under operating lease agreements. Such aspects refer to the methods of recognition and measurement of subsequent costs depending on the source of recovery and their impact on the expected economic benefits derived from the use of leased fixed assets, as well as to documentation, settlement, and capitalization of the aforementioned costs. Particular attention is given to the accounting issues of subsequent costs when these are covered from the lessee's own sources, through lease payments, or jointly-by both lessor and lessee-in the proportion stipulated in the contract.

The paper also analyzes the specific features of deducting subsequent costs related to leased fixed assets in cases where such costs are initially recorded as current expenses and/or capitalized through the creation of a separate item of property, plant, and equipment.

The research employs scientific methods such as analysis of the regulatory framework in accounting and taxation, induction and deduction, comparison, and generalization of information on subsequent costs related to leased fixed assets. The results include recommendations for modernizing the accounting of subsequent costs at both lessor and lessee levels, ensuring transparency, comparability, and reliability of financial-accounting information, as well as the accuracy of tax liability calculation.

Keywords: subsequent costs, fixed assets, operating lease, lessor, lessee, capitalization.

JEL Classification: M41, F31

Introducere

În cadrul contractelor de leasing (arendă/locățiune), pot fi suportate costuri ulterioare (de reparație, modernizare, reconstrucție etc.) a mijloacelor fixe. Modul de efectuare, contabilizare și impozitare a acestor costuri este reglementat de prevederile Codului civil [1], Legii contabilității și raportării financiare [2], SNC „Contracte de leasing” [3], SNC „Imobilizări necorporale și corporale” [4], Codului fiscal [5] și Regulamentului privind evidența și calcularea amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale [6]. Anumite recomandări ale Serviciului Fiscal de Stat privind impozitarea costurilor ulterioare specificate sunt expuse în Baza generalizată a practicii fiscale [7]. Unele aspecte metodologico-aplicative ale contabilității și impozitării costurilor ulterioare sunt expuse în lucrările savanților și specialiștilor – practicieni din Republica Moldova: Noroc D., Țiriulnicova N., Dima M. [8], Zlatina N. [9], Niderița A., Apostu A. [10] etc. De menționat că actele normative și literatura de specialitate conțin doar recomandări de ordin general privind reflectarea în contabilitate a costurilor ulterioare și impozitarea acestora. Totodată, lipsesc investigații complexe aferente contabilizării și impozitării costurilor nominalizate în funcție de efectul acestora asupra beneficiilor economice și sursa de finanțare. În acest context, investigarea multilaterală a aspectelor contabile și fiscale privind costurile ulterioare aferente mijloacelor fixe închiriate este actuală și importantă atât din punct de vedere teoretic cât și practic.

La contabilizarea și impozitarea costurilor ulterioare aferente mijloacelor fixe închiriate apar multiple probleme, principalele dintre care sunt următoarele:

- perfectarea documentară a costurilor ulterioare;

- recunoașterea și evaluarea costurilor ulterioare;
- contabilizarea operațiunilor aferente costurilor ulterioare la locatar și locator;
- aprecierea consecințelor fiscale aferente costurilor ulterioare.

Scopul studiului constă în examinarea complexă a problemelor contabilizării și impozitării costurilor ulterioare aferente mijloacelor fixe închiriate și formularea recomandărilor privind soluționarea acestora în conformitate cu normele și practicele internaționale avansate.

Metode aplicate

În procesul realizării studiului au fost utilizate metode de cercetare științifică cum ar fi analiza cadrului normativ al contabilității și fiscalității, inducția și deducția, compararea și generalizarea informațiilor privind costurile ulterioare aferente mijloacelor fixe închiriate. De asemenea, au fost investigate abordările generale și specifice privind justificarea documentară, componența, recunoașterea, evaluarea, contabilizarea și impozitarea costurilor ulterioare, precum și modalitățile de prezentare a informațiilor în situațiile financiare și declarațiile fiscale.

Rezultatele investigațiilor includ recomandări privind perfecționarea contabilității costurilor ulterioare la locatar și locator, care vor asigura transparența, comparabilitatea și veridicitatea informațiilor financiar-contabile, precum și corectitudinea calculării obligațiilor fiscale.

Conținut de bază

Costurile ulterioare aferente mijloacelor fixe închiriate trebuie să fie confirmate prin documente justificative întocmite în conformitate cu cerințele reglementărilor contabile și fiscale naționale. În cazul efectuării costurilor ulterioare în antrepriză, în afară de factura fiscală, trebuie întocmit și procesul-verbal de primire-predare a lucrărilor, în care se prezintă detaliat componența costurilor de reparație (materialele consumate, lucrările executate etc.). Acest document este necesar pentru justificarea mărimii cheltuielilor de reparație în scopuri fiscale, precum și pentru delimitarea acestora de cheltuielile de deservire și întreținere, care nu se limitează în scopuri fiscale, cu condiția confirmării documentare și utilizării mijloacelor fixe închiriate în activitatea de întreprinzător.

Actualmente, formularul tipizat al documentului primar privind costurile ulterioare lipsește. În acest context, entitatea are dreptul să elaboreze de sine stătător formularul respectiv, ținând cont de elementele obligatorii ale documentele primare prevăzute de Legea contabilității și raportării financiare [2, art. 11]. Acest document trebuie să conțină concluziile comisiei privind modificarea caracteristicilor inițiale ale obiectului de mijloace fixe reparat, reconstruit sau modernizat.

Recunoașterea și evaluarea costurilor ulterioare aferente obiectelor de mijloace fixe închiriate depind de impactul acestora asupra mărimii beneficiilor economice așteptate din utilizarea obiectelor sus-menționate. În funcție de acest criteriu, costurile ulterioare pot fi de două tipuri:

- costuri ulterioare care nu generează beneficii economice suplimentare – apar în procesul reparațiilor curente (lucrări minore necesare menținerii bunului în stare funcțională, cum ar fi, de exemplu, vopsirea, înlocuirea unor piese uzate similare, revizii tehnice etc.). Aceste costuri se recunosc ca cheltuieli/costuri curente și nu se capitalizează;
- costuri ulterioare care generează beneficii economice suplimentare – apar în urma modernizării, reconstrucției, reutilizării bunurilor închiriate etc. Aceste costuri pot fi capitalizate dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de standardele de contabilitate.

Contabilitatea costurilor ulterioare a mijloacelor fixe închiriate este condiționată de modul de efectuare și de recuperare a acestora.

În practică sânt posibile diferite variante de efectuare a costurilor ulterioare aferente mijloacelor fixe închiriate și de recuperare a acestora, principalele fiind următoarele:

- costurile ulterioare sunt efectuate de către locatar pe cont propriu;
- costurile ulterioare sunt efectuate de către locatar pe seama plății de leasing;
- costurile ulterioare sunt efectuate de către locatar și recuperate în comun (de către locator și locatar) în proporția stabilită în contract.

În afară de variantele prezentate mai sus, în activitatea practică pot apărea cazuri în care costurile ulterioare a mijloacelor fixe închiriate sunt efectuate de către locator pe cont propriu sau pe seama locatorului. În primul caz, costurile ulterioare se contabilizează în același mod ca și pentru mijloacele fixe proprii. În al doilea caz, locatorul contabilizează costurile ulterioare ca livrare de servicii, iar

locatarul compensează aceste costuri cu numerar sau prin altă modalitate stabilită în contract.

În prezentul articol sunt examinate particularitățile contabilizării și impozitării costurilor ulterioare în cazul în care acestea sunt efectuate de către locatar și recuperate pe cont propriu sau pe seama plății de leasing (arendă/locatiune). Modul de contabilizare și impozitare a costurilor specificate în condițiile altor variante de efectuare și de recuperare sunt expuse în literatura de specialitate [9, 10]. Costurilor ulterioare a mijloacelor fixe închiriate suportate de către locatar se reflectă doar în contabilitatea acestuia, iar locatorul nu întocmește careva formule contabile. Pornind de la prevederile SNC „Contracte de leasing” și SNC „Imobilizări necorporale și corporale”, costurile ulterioare suportate de către locatar se înregistrează, potrivit politicilor contabile ale acestuia, ca cheltuieli anticipate curente (în contul **261**) sau ca costuri ale activităților auxiliare (în contul **812**). Ulterior, costurile care nu generează beneficii economice suplimentare se decontează la costurile și/sau cheltuielile curente (în funcție de destinația și locul utilizării obiectelor), iar costurile ulterioare care contribuie la majorarea beneficiilor economice așteptate din utilizarea mijloacelor fixe închiriate se capitalizează și se reflectă ca obiecte de evidență separate [3, pct.32; 4, pct. 60].

Amortizarea costurilor ulterioare înregistrate ca obiecte distincte se calculează de către locatar pe perioada cea mai mică dintre următorii indicatori:

- termenul contractului de leasing;
- durata de funcționare utilă a mijloacelor fixe primite în leasing.

Calcularea amortizării obiectului de mijloace fixe sub formă de costuri de reparație capitalizate se contabilizează ca majorare concomitentă a costurilor/cheltuielilor curente (în funcție de destinația și locul utilizării obiectului închiriat) și a amortizării mijloacelor fixe.

În conformitate cu prevederile Codului fiscal [5, art. 26¹], deducerea costurilor de reparație a mijloacelor fixe închiriate în cazul recuperării acestora de către locator se efectuează după principiul limitei de deducere, cu respectarea următoarelor prevederi esențiale:

- limită generală de deducere (15 %), conform căreia cheltuielile aferente reparației curente și capitale a mijloacelor fixe care nu sunt înregistrate în bilanțul locatarului, se permit spre deducere în limita a 15 % din suma anuală a plăților de leasing;
- partea costurilor de reparație care depășește limita de 15 % din plățile anuale de leasing se consideră investiție în mijloacele fixe care fac obiectul unui contract de leasing operațional (alin. (3)) și se amortizează în scopuri fiscale pe durata de utilizare prevăzută de Regulamentul privind evidența și calcularea amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale. În acest caz, investiția capitalizată se va reflecta în Registrul privind evidența și calcularea amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale ca un obiect distinct [6, anexa nr. 1].

Prin mijloace fixe care nu sunt incluse în bilanțul locatarului se înțeleg mijloacele fixe care sunt utilizate în activitatea de întreprinzător al acestuia conform contractului de leasing ale căror cheltuieli aferente revin locatarului, iar deducerea cheltuielilor de reparație, suportate pe parcursul perioadei curente, se efectuează în modul și limita stabilite, indiferent de faptul dacă costurile de reparație au fost sau nu capitalizate [5, art. 26¹ alin. (2), (11)].

În cazul capitalizării costurilor ulterioare aferente mijloacelor fixe închiriate, deducerea acestora în scopuri fiscale se efectuează în următorul mod:

- în perioada fiscală în care s-au efectuat reparațiile (anul curent):
 - suma în limita a 15 % din plata de leasing calculată pe parcursul perioadei fiscale,
 - amortizarea calculată din excedentul de peste 15 % din suma plății anuale de leasing,

deoarece acest excedent a fost recunoscut în scopuri fiscale ca un obiect de mijloc fix separat (investiție). Astfel, începând cu luna următoare finalizării lucrărilor de reparație, se calculează amortizarea pentru această investiție conform regulilor de amortizare în scopuri fiscale. Suma amortizării anuale aferente acestui mijloc fix (sau fracția de an dacă investiția a fost efectuată și finalizată în cursul anului) este deductibilă în scopuri fiscale;

- în perioadele fiscale ulterioare locatarul nu va mai avea dreptul la deducerea în mărime de 15 % din ratele anuale de leasing, însă va continua să deducă amortizarea anuală a investiției sub formă de mijloc fix până la decontarea integrală a valorii acesteia. Pe durata de decontare a investiției, amortizarea anuală a acesteia reprezintă o cheltuială deductibilă la

impozitul pe venit, similar amortizării oricărui obiect de mijloc fix propriu.

Astfel, în primul an, deducerea fiscală totală legată de reparație va fi compusă din cheltuiala deductibilă limitată (în limita a 15 % din valoarea anuală a ratelor de leasing) + amortizarea calculată pentru partea costurilor de reparație constatată ca obiect de mijloace fixe în scopuri fiscale (din excedentul de peste 15 % din valoarea anuală a ratelor de leasing).

Suma costurilor ulterioare permise spre deducere și valoarea obiectului de mijloace fixe ce urmează a fi constatată în scopuri fiscale se calculează conform prevederilor Regulamentului privind evidența și calculare amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale [6, anexa nr. 2].

Modul de contabilizare a costurilor ulterioare aferente mijloacelor fixe închiriate care au fost suportate de către locatar pe cont propriu este prezentat în următorul exemplu.

Exemplu. În luna aprilie 2026, entitatea „A” SRL a primit în leasing operațional o linie de sortare a fructelor pe un termen de 36 de luni. Conform condițiilor contractuale, valoarea justă a acestei linii constituie 2 540 000 de lei, iar plata de leasing lunară – 37 800 de lei, inclusiv TVA – 6 300 de lei. În luna august 2025, cu acordul locatorului, entitatea a efectuat în antrepriză pe cont propriu reparația liniei de sortare a fructelor. Valoarea lucrărilor de reparație a constituit 256 920 de lei, inclusiv TVA – 42 820 de lei. Potrivit deciziei comisiei de recepție a lucrărilor de reparație, capacitatea liniei de sortare a fructelor s-a majorat comparativ cu cea inițială.

În urma reparației, au fost obținute piese de schimb utilizabile în valoare de 1 500 de lei, care, conform contractului de leasing, nu se restituie locatorului.

În conformitate cu politicile contabile ale entității „A”:

- valoarea contractuală (justă) a bunurilor primite în leasing operațional se reflectă în .contul extrabilanțier 911 „Imobilizări corporale primite în leasing (arendă, locațiune) operațional”;
- costurile de reparație a liniei de sortare a fructelor se înregistrează în contul 261 „Cheltuieli anticipate curente”, iar costurile de exploatare a acestora – în contul 821 „Costuri indirecte de producție”;
- durata de amortizare a costurilor ulterioare capitalizate aferente liniei de sortare a fructelor coincide în scopuri contabile și fiscale cu termenul rămas al contractului de leasing care, conform condițiilor exemplului din întrebare, constituie 31 de luni;
- costurile de reparație capitalizate aferente mijloacelor fixe primite în leasing operațional se reflectă în contul 123, subcontul 1236 „Costuri ulterioare aferente obiectelor neînregistrate în bilanț”, iar amortizarea acestora – în contul 124, subcontul 1246 „Amortizarea costurilor ulterioare aferente obiectelor neînregistrate în bilanț”;

Conform datelor din exemplu, costurile de reparație a liniei de sortare fructelor urmează a fi capitalizate și înregistrate ca un obiect distinct de mijloace fixe, întrucât, în urma reparației, entitatea – locatar a obținut beneficii economice suplimentare, care sunt concretizate în majorarea capacității de sortare a liniei sus-menționate. În acest caz, în anul 2026, locatorul – entitatea „A” trebuie să întocmească formulele contabile prezentate în tabelul de mai jos.

Formule contabile aferente operațiunilor de primire în leasing operațional și de reparație a liniei de sortare a fructelor

Nr. crt.	Documente justificative	Conținutul operațiunii	Suma, lei	Correspondența conturilor	
				debit	credit
1	Factura fiscală a locatorului cu mențiunea „Non-livrare”, procesul-verbal de recepție-predare a mijloacelor fixe	Reflectarea valorii contractuale a liniei de sortare a fructelor primite în leasing operațional	2 540 000	911	-
2	Factura fiscală a locatorului	Calcularea plății de leasing lunare (fără TVA) (37 800 lei – 6 300 lei)	31 500	821	544
3	Factura fiscală a locatorului	Deducerea TVA aferente plății de leasing lunare	6 300	534	544
4	Factura fiscală a antreprenorului,	Reflectarea valorii lucrărilor de reparație	214 100	261	521

Nr. crt.	Documente justificative	Conținutul operațiunii	Suma, lei	Correspondența conturilor	
				debit	credit
	procesul-verbal de recepție-predare a lucrărilor de reparație a mijloacelor fixe	(fără TVA) a liniei de sortare a fructelor (256 920 lei – 42 820 lei)			
5	Factura fiscală a antreprenorului	Deducerea TVA de la valoarea lucrărilor de reparație a liniei de sortare a fructelor	42 820	534	521
6	Bonul de intrări	Reflectarea valorii realizabile nete a pieselor de schimb utilizabile obținute în urma reparației liniei de sortare a fructelor	1 500	211	261
7	Procesul-verbal de recepție-predare a lucrărilor de reparație a mijloacelor fixe, nota contabilă	Capitalizarea costurilor de reparație a liniei de sortare a fructelor (214 100 lei – 1 500 lei)	212 600	123, subcontul 1236	261
8	Nota contabilă	Calcularea amortizării costurilor de reparație capitalizate aferente reparației liniei de sortare a fructelor pe anul 2025 (212 600 lei : 31 luni × 4 luni)	27 432	821	124, subcontul 1246

În cazul efectuării costurilor ulterioare aferente mijloacelor fixe închiriate de către locatar pe seama plății de locațiune, operațiunile aferente acestora se contabilizează atât la locatar, cât și la locator.

La locatar costurile ulterioare se contabilizează ca prestare de servicii (executare de lucrări) cu decontarea costul efectiv al lucrărilor de reparație, acceptate de către locator, la cheltuielile curente (în contul 711 „Costul vânzărilor”), concomitent cu diminuarea cheltuielilor anticipate [3, pct. 33]. Valoarea de vânzare a serviciilor de reparație transmise locatorului se reflectă ca majorare concomitentă a creanțelor și veniturilor curente (în contul 611 „Venituri din vânzări”). Ulterior, se efectuează trecerea în cont (compensarea reciprocă) a creanțelor privind valoarea serviciilor de reparație transmise locatorului și a datoriilor curente aferente plății de leasing.

Locatorul contabilizează costurile de reparație efectuate de către locatar pe seama plății de locațiune ca primire (procurare) de servicii [3, pct. 49]. Valoarea costurilor ulterioare primite de locator se reflectă ca majorare concomitentă a cheltuielilor curente sau a imobilizărilor corporale (în cazul capitalizării) și a datoriilor curente. Ulterior, se efectuează compensarea reciprocă a datoriilor privind valoarea serviciilor de reparație primite de la locatar și a creanțelor curente aferente plății de leasing. După cum a fost menționat mai sus, obiectele de mijloace fixe închiriate se reflectă în bilanțul locatorului. Ca urmare, deducerea costurilor de reparație a acestor obiecte, inclusiv a celor recuperate pe seama plății de locațiune, se permite la locator în același mod ca și pentru costurile de reparație aferente altor obiecte de mijloace fixe proprii.

La deducerea costurilor de reparație a mijloacelor fixe închiriate este necesar să se țină cont de prevederile capitolului VI „Determinarea și deducerea cheltuielilor pentru reparații” al Regulamentului privind evidența și calcularea amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale, conform cărora:

- atribuirea cheltuielilor/costurilor ulterioare aferente reparației sau dezvoltării la cheltuielile curente ori la costurile ulterioare care urmează a fi capitalizate se efectuează în conformitate cu SNC sau IFRS [6, pct. 20]. Această atribuire se efectuează în funcție de impactul costurilor de reparație asupra mărimii beneficiilor economice așteptate din utilizarea obiectelor de imobilizări corporale, inclusiv a mijloacelor fixe închiriate.
- cheltuielile/costurile ulterioare care, potrivit prevederilor SNC sau IFRS, urmează a fi reflectate drept costuri/cheltuieli curente, în scopuri fiscale vor fi recunoscute la deducere conform cerințelor Codul fiscal [5, art. 24 alin. (1)], adică în cazul în care acestea sunt achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul perioadei fiscale, exclusiv în cadrul activității de întreprinzător [6, pct. 21];
- cheltuielile/costurile ulterioare care, potrivit prevederilor SNC sau IFRS, urmează a fi capitalizate, în scopuri fiscale se vor capitaliza prin majorarea valorii de intrare a obiectului de

mijloace fixe cu suma cheltuielilor/costurilor ulterioare suportate [6, pct. 22]. Suma capitalizată a acestor cheltuieli/costuri urmează a fi inclusă de către locator în Registrul privind evidența și calcularea amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale și luată în calcul la determinarea în scopuri fiscale a sumei amortizării obiectului de mijloace fixe transmis în locațiune.

De remarcat că în practică apar probleme aferente contabilizării și impozitării operațiunilor de returnare a mijloacelor fixe închiriate locatorului de către locator în cazul rezilierii anticipate a contractelor de leasing. În astfel de situații, valoarea contabilă și amortizarea costurilor ulterioare capitalizate recunoscute ca obiecte de mijloace fixe urmează a fi decontate în scopuri contabile. Totodată, aceste obiecte nu se exclud din Registrul privind evidența și calcularea amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale, amortizarea calculându-se în continuare pe parcursul duratei stabilite inițial.

La determinarea venitului impozabil pentru anul în care contractul de leasing a fost reziliat, entitatea - locator trebuie să calculeze amortizarea investițiilor, constatată în scopuri fiscale ca un obiect de mijloace fixe distinct și să recunoască suma acesteia drept deduceri la întocmirea Declarației cu privire la impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător (forma VEN 12).

Este necesar de menționat că, în cazul rezilierii anticipate a contractului de leasing, apar probleme privind excluderea din deducere a sumei TVA aferente valorii contabile decontate a obiectului de mijloace fixe sub formă de costuri de reparație capitalizate.

În opinia noastră, suma TVA nu trebuie să fie exclusă din deducere, fiindcă obiectul sus-menționat nu se consideră casat în scopuri fiscale conform cerințelor Codului fiscal [5, art. 102 alin. (8)]. Obiectul nu se exclude din Registrul privind evidența și calcularea amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale, iar calcularea amortizării acestui obiect în scopuri fiscale nu încetează. Entitatea va continua să calculeze și să recunoască drept deduceri în scopuri fiscale amortizarea obiectului sub formă de investiții în mijloace fixe pe parcursul duratei de decontare a valorii acestuia, care a fost stabilită inițial.

Concluzii

Contabilitatea și impozitarea costurilor ulterioare aferente obiectelor de mijloace fixe închiriate sunt condiționate de următorii factori principali:

- impactul costurilor asupra mărimii beneficiilor economice așteptate din exploatarea mijloacelor fixe;
- modalitățile de efectuare a costurilor ulterioare – în antrepriză și/sau în regie proprie;
- sursa de recuperare a costurilor ulterioare – mijloacele proprii ale locatorului, plățile de leasing (arendă/locațiune) etc.

În cazul în care costurile ulterioare nu generează beneficii economice suplimentare, sumele acestora urmează a fi recunoscute drept cheltuieli și/sau costuri curente. În scopuri fiscale aceste costuri se recunosc în mărime integrală la locator sau locator în funcție de sursa de recuperare. Costurile ulterioare care generează beneficii economice suplimentare în comparație cu cele stabilite inițial se capitalizează prin formarea unui obiect separat de mijloace fixe – la locator sau prin adăugarea lor la valoarea contabilă a obiectului de mijloace fixe – la locator. Pentru aceste obiecte urmează a fi calculată amortizarea pe perioada cea mai mică dintre termenul contractului de leasing (arendă/locațiune) și durata de funcționare utilă a mijloacelor fixe închiriate.

La determinarea venitului impozabil costurile ulterioare capitalizate se recunosc drept deduceri în scopuri fiscale în limita a 15 % din plățile de leasing calculate pe parcursul perioadei fiscale și a sumei amortizării calculate din excedentul de peste 15 % din suma anuală a plăților de leasing.

La rezilierea anticipată a contractelor de leasing obiectele de mijloace fixe urmează a fi returnate locatorului. În acest caz trebuie să fie decontată valoarea contabilă și suma amortizării acumulate a acestor obiecte. Totodată, suma costurilor ulterioare capitalizată în scopuri fiscale se amortizează și se deduce la determinarea rezultatului fiscal pe parcursul duratei de decontare stabilite inițial. TVA de la valoarea contabilă a costurilor ulterioare capitalizate aferente obiectelor de mijloace fixe returnate locatorului nu trebuie să fie exclusă din deducere fiindcă, obiectele sus-menționate nu se casează în scopuri fiscale.

Aplicarea în practică a modalităților de contabilizare și de impozitare a costurilor ulterioare aferente mijloacelor fixe închiriate va asigura veridicitatea și comparabilitatea informațiilor din situațiile financiare, precum și corectitudinea calculării datoriilor față de buget privind impozitul pe venit din activitate de întreprinzător și TVA.

Bibliografie

1. Codul civil nr. 1107/2002. Disponibil:
https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=112573&lang=ro
2. Legea contabilității și raportări financiare nr. 287/2017. Disponibil:
https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=125231&lang=ro
3. SNC „Contracte de leasing”. Disponibil:
https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=130803&lang=ro
4. SNC „Imobilizări necorporale și corporale ”. Disponibil:
https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=130803&lang=ro
5. Codul fiscal nr. 1163/1997. Disponibil:
https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=138283&lang=ro
6. Regulamentul privind evidența și calculare amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale, aprobat prin HG nr. 704/2019
Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=137371&lang=ro
7. Baza generalizată a practicii fiscale, răspunsurile 28.15.54, 28.7.4 și 29.1.3.1.22. Disponibil:
<https://sfs.md/ro/baza-generalizata-a-practicii-fiscale>
8. Noroc D., Țiriulnicova N., Dima M., 2020. Contabilizarea și impozitarea primirii activelor în locațiune. *Contabilitate și audit* (4), pp. 11-18.
9. Zlatina N., 2025. Финансовый лизинг: особенности бухгалтерского учета. *Monitorul fiscal* (2).
Disponibil: <https://monitorul.fisc.md/finansovyj-lizing.-osobennosti-buhgalterskogo-ucheta>
10. Nedeița, A., Apostu, A., 2016. Recomandări practice privind contabilitatea și impozitarea costurilor de reparație închiriate. *Contabilitate și audit* (4), pp. 17-24.